

« языкъ похвалы-шѣ и дѣянія-та на-Христіа
« Бога нашего. Защо не само по три языцы,
« но по сички-шѣ языцы ны оувѣщава да
« хвалимъ Господя Священно-шо Писаніе,
« кое-шо говори: Хвалише Господа вси
« языцы, похвалише его вси людіе
« (Жал. 116); и Апостоли-шѣ испѣлнившеся
« Духа Свяшаго говорихл по сички-шѣ язы-
« цы величія-та Божіи (Дѣян. гл. II); и пакъ
« Апостоль Павелъ камо съ една прруба ся
« възгласява и казува: Всякъ языкъ испо-
« вѣдуешъ, яко Господь нашъ Іисусъ
« Христосъ есть во славу Бога отца
« (къ філіп. гл. II, ст. 2); за това и въ 1^о-шо
« къ Корінтияномъ Посланіе (гл. XI) доволно
« и явно показува ги говоряще по раз-
« личны языцы церкви Богу созидавамы. И
« никакъ не е противно на вѣра-та или по-
« ученіе-шо Христіанское да ся оупопре-
« блява той Славенскій языкъ въ служеніе-шо
« на-литургіа-та, въ чшеніе-шо на-священ-
« но-шо Евангеліе и на-други-шѣ божествен-
« ны писанія Ветхаго и Новаго Завѣща, кога
« сѧ добрѣ преведени и испѣлкувани, и въ
« пѣніе-шо на-други-шѣ часовны службы:
« Защо кой-шо е направиль при-шѣ главны
« языцы, сирѣчъ еврейскі-ъшъ греческі-ъшъ,
« и латинскі-ъшъ, той е сотворилъ и сички-